

Ať to má spád

Karel Gott

Tvé oči se rády líně mhouří
a ráda spíš ke mně schoulená
a bojíš se průtrží a bouří /ou/
a bojíš se světa kolem nás.

Chceš mě jen pro sebe mít!
Tvé objetí mě něžně zavírá,
 já - odpust' mi to - mám zas bouřky rád.

Jen ať to má spád, ať se blýská,
kolem mě to musí žít!
Jen ať to má spád, zůstaň blízká.
Teď už ale musím jít.

Jsi tichá a mírná, prý i stálá.
Jsi hladina v klidných zátokách.
Chceš, abych byl strom či dům či skála, /ou/
a já jsem spíš řeka divoká.

Už jsem tady celou noc byl
a cítil jsem se krásně v bezpečí.
To ale mi zas dlouho nesvědčí...

Jen ať to má spád, ať se blýská,
kolem mě to musí žít!
Jen ať to má spád, zůstaň blízká.
Teď už ale musím jít.

Tak jen ať to má spád, změním půdu,
na klid ještě nemám čas.
Tak jen ať to má spád, vážně půjdu.
Snad se někdy stavím zas...

Jen ať to má spád, ať to pálí,
nebo ať je krutý mráz...
Jen ať to má spád, já se vzdálím
Marně mi tu stavíš hráz.

Jen ať to má spád, spád, spád, spád, spád,
na cestu se musím dát!

Spád, spád, spád, spád - už jsem tu dlouho,
dlouho, dlouho, dlouho...

Jen ať to má spád, ať se blýská,
kolem mě to musí žít!
Jen ať to má spád, zůstaň blízká.
Teď už ale musím jít.

Jen ať to má spád, změním půdu,
na klid ještě nemám čas.
Jen ať to má spád, vážně půjdu,
snad se někdy stavím zas.